

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal v ústním jednání konaném dne 12. 9. 2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové, zástupce předsedkyně senátu JUDr. Jana Engelmanna a přísedících JUDr. Jaromíry Biolkové, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Zory Krejčí a JUDr. Gabriely Halířové, Ph. D., návrh **krajského státního zástupce v Ústí nad Labem** podaný dne 27. 1. 2012, č. j. 1 SPR 264/2011-24 na řízení o kárné odpovědnosti státní zástupkyně JUDr. N. V., okresní státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mostě a rozhodl

t a k t o :

Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců,
státních zástupců a soudních exekutorů,

s e z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti okresní státní zástupkyně v Mostě
JUDr. N. V.,
nar. X,

pro skutek spočívající v tom, že

„jako okresní státní zástupkyně v Mostě si přidělila věc Okresního státního zastupitelství v Mostě sp. zn. 1 ZT 140/2005 odsouzeného J. R. k zastupování ve veřejném zasedání dne 29. 4. 2011 u Okresního soudu v Mostě a to věc, ve které odsouzený podal návrh na povolení obnovy řízení proti usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 6. 2010, pod č. j. 6 T 12/2005-130, kterým bylo podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku rozhodnuto o přeměně podmíněného trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců na trest nepodmíněný ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, ze dne 7. 9. 2010, pod č. j. 7 To 380/2010-136, a

na veřejné zasedání dne 29. 4. 2011 se řádně nepřipravila, neopatřila si potřebné podklady, zejména rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 1. 2011 pod č. j. 4 To 665/2009-129, které bylo k dispozici ve spise OSZ Most sp. zn. 1 ZT 638/2008, pominula argumentaci v odůvodnění usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 9. 2010 pod č. j. 7 To 380/2010-136, které měla k dispozici ve spise sp. zn. 1 ZT 140/2005, nevyhodnotila si zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení podle § 277 a násl. tr. řádu a v průběhu samotného veřejného zasedání tyto nedostatky dotazy nebo návrhy na doplnění dokazování neodstranila a přestože návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení nesplňoval zákonné podmínky § 277 a násl. tr. řádu, nenavrhl(a) zamítnout návrh podle § 283 písm. b) tr. řádu, ale návrhu vyhovět a po vyhlášení usnesení Okresního soudu v Mostě dne 29. 4. 2011 pod č. j. 6 T 12/2005-174, kterým soud v rozporu se zákonem zcela zrušil usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 6. 2010 pod č. j. 6 T 12/2005-130, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 9. 2010 pod č. j. 7 To 380/2010-136, se vzdala práva stížnosti a nevyužila opravného prostředku ke změně nezákonného rozhodnutí soudu, následkem čehož odsouzený J. R., proti němuž se řízení vedlo, již trest odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců nevykoná, neboť se na základě zákonné fikce osvědčil“,

neboť návrh na zahájení řízení je podán opožděně.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel aktivně legitimovaný podle § 8 odst. 5 písm. c) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, podal k Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státní zástupkyně JUDr. N. V., okresní státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství v Mostě; návrh byl podán k poštovní přepravě 26. 1. 2012, kárnému soudu byl doručen 27. 1. 2012. Navrhovatel jí kladl za vinu, že „jako okresní státní zástupkyně v Mostě si přidělila věc Okresního státního zastupitelství v Mostě sp. zn. 1 ZT 140/2005 odsouzeného J. R. k zastupování ve veřejném zasedání dne 29. 4. 2011 u Okresního soudu v Mostě a to věc, ve které odsouzený podal návrh na povolení obnovy řízení proti usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 6. 2010, pod č. j. 6 T 12/2005-130, kterým bylo podle § 83 odst. 1 trestního řádu rozhodnuto o přeměně podmíněného trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců na trest nepodmíněný ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, ze dne 7. 9. 2010, pod č. j. 7 To 380/2010-136, a

na veřejné zasedání dne 29. 4. 2011 se řádně nepřipravila, neopatřila si potřebné podklady, zejména rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 1. 2011 pod č. j. 4 To 665/2009-129, které bylo k dispozici ve spise OSZ Most sp. zn. 1 ZT 638/2008, pominula argumentaci v odůvodnění usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 9. 2010 pod č. j. 7 To 380/2010-136, které měla k dispozici ve spise sp. zn. 1 ZT 140/2005, nevyhodnotila si zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení podle § 277 a násl. tr. řádu a v průběhu samotného veřejného zasedání tyto nedostatky dotazy nebo návrhy na doplnění dokazování neodstranila a přestože návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení nesplňoval zákonné podmínky § 277 a násl. tr. řádu, nenavrhl(a) zamítnout návrh podle § 283 písm. b) tr. řádu, ale

návrhu vyhovět a po vyhlášení usnesení Okresního soudu v Mostě dne 29. 4. 2011 pod č. j. 6 T 12/2005-174, kterým soud v rozporu se zákonem zcela zrušil usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 6. 2010 pod č. j. 6 T 12/2005-130, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 9. 2010 pod č. j. 7 To 380/2010-136, se vzdala práva stížnosti a nevyužila opravného prostředku ke změně nezákonného rozhodnutí soudu, následkem čehož odsouzený J. R., proti němuž se řízení vedlo, již trest odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců nevykoná, neboť se na základě zákonné fikce osvědčil“.

Navrhovatel tvrdí, že mu dne 6. 12. 2011 byla z Vrchního státního zastupitelství v Praze pod č. j. 9 SPR 150/2011-12 postoupena kopie kárného návrhu podaného ministrem spravedlnosti dne 11. 11. 2011 vůči soudci Okresního soudu v Mostě JUDr. B. E. k případnému posouzení pochybení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě. Z obsahu tohoto sdělení a přiloženého návrhu na zahájení kárného řízení krajský státní zástupce v Ústí nad Labem zjistil, že dne 29. 4. 2011 proběhlo u Okresního soudu v Mostě veřejné zasedání ve věci sp. zn. 6 T 12/2005 o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení, kterému soud přesto, že obnova řízení nebyla dle § 277 tr. ř. možná, vyhověl a v následném řízení zrušil usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 6. 2010 pod č. j. 6 T 12/2005-130, následkem čehož odsouzený, proti němuž se řízení vedlo, již tento trest nevykonal, neboť se na základě zákonné fikce osvědčil. Vrchní státní zastupitelství v Praze předložilo tento poznatek s tím, že státní zástupce přítomný u veřejného zasedání dne 29. 4. 2011 nepodal opravný prostředek a akceptoval tak nezákonné rozhodnutí. Navrhovatel uvedl, že při veřejném zasedání žalobce zastupovala JUDr. N. V. v rámci přidělení věci zastupování v řízení před soudem v týdnu od 25. do 29. 4. 2011.

Rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 13. 9. 2007 pod č. j. 6 T 12/2005-93 byl tehdy obviněný J. R. odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků, rozsudek nabyl právní moci dne 7. 1. 2008. Následně usnesením Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 6. 2010 pod č. j. 6 T 12/2005-130 bylo podle §83 odst. 1 tr. zákoníku rozhodnuto o tom, že odsouzený J. R. vykoná trest odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem téhož soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 6 T 12/2005-93, a to ve věznicí s dozorem, stížnost odsouzeného proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 9. 2010, č. j. 7 To 380/2010-136 byla podle §148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta jako nedůvodná, neboť odsouzený spáchal ve zkušební době (dne 3. 8. 2008) další úmyslnou trestnou činnost, pro kterou byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Mostě dne 28. 5. 2009, č. j. 1 T 3/2009-48. Odvolání odsouzeného bylo zamítnuto usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 1. 2010, č. j. 4 To 665/2009-78, které k dovolání odsouzeného Nejvyšší soud České republiky usnesením ze dne 31. 8. 2010, č. j. 3 Tdo 1010/2010-101 zrušil a přikázal krajskému soudu znovu rozhodnout o odvolání. Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 24. 1. 2011, č. j. 4 To 665/2009-129 odvolání obžalovaného J. R. podle § 256 trestního řádu zamítl. Navrhovatel tvrdí, že Okresní státní zastupitelství v Mostě obdrželo již dne 24. 3. 2011 předmětné usnesení odvolacího soudu ke sp. zn. 1 ZT 638/2008, kárně obviněná si proto mohla tuto skutečnost ověřit jako skutečnost významnou pro postup státního zástupce ve veřejném zasedání dne 29. 4. 2011.

Navrhovatel s odkazem na ustanovení § 277 trestního řádu uvedl, že v trestní věci odsouzeného J. R. vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 6T 12/2005 by obnova řízení přicházela do úvahy jen tehdy, pokud by najevo vyšly skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině, nároku poškozeného na náhradu škody nebo vzhledem k nimž by uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo trest by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu; obnova řízení by však mohla směřovat pouze proti pravomocnému rozsudku nikoliv proti usnesení o přeměně trestu. Jelikož zákon nepřipouští obnovu řízení o tom, že odsouzený vykoná podmíněně odložený trest (§ 83 odst. 1 trestního zákoníku), ani proti kterémukoliv jinému rozhodnutí ve vykonávacím řízení, takový návrh na povolení obnovy řízení je nutno zamítnout dle §283 písm. b) trestního řádu.

Závěry Okresního soudu v Mostě v usnesení ze dne 29. 4. 2011, o tom, že usnesením Nejvyššího soudu byl zrušen rozsudek odůvodňující přeměnu trestu, přičemž odvolací soud do dne konání veřejného zasedání 29. 4. 2011 ve věci nerozhodl, podle navrhovatele neodpovídaly skutečnému stavu věci v době rozhodování. Nejvyšší soud krajskému soudu vytkl procesní vadu, která se netýkala zjištění a pochybnosti, zda se skutek spáchaný obžalovaným J. R. ve zkušební době dne 3. 8. 2008 stal či nestal. Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl o odvolání, které jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu zamítl, čímž bylo potvrzeno, že odsouzený se dne 3. 8. 2008 skutečně dopustil úmyslné trestné činnosti, proto bylo oprávněně konstatováno, že se v průběhu zkušební doby neosvědčil.

Navrhovatel poukázal na to, že Krajský soud v Ústí nad Labem v neveřejném zasedání dne 7. 9. 2010 při rozhodování o stížnosti J. R. proti usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 6. 2010, ve věci podmíněného odsouzení, kterou jako nedůvodnou zamítl, dospěl k závěru, že samotné jednání obžalovaného v citované věci bez ohledu na právní posouzení je takového rázu, že je zcela v rozporu s požadavky na vedení řádného života ve zkušební době. Takový závěr učinil s vědomím, že stěžovatel podal proti rozhodnutí, kterým byl uznán vinným z trestného činu spáchaného ve zkušební době, dovolání. Kárný navrhovatel se domnívá, že tomuto závěru soudu nemohlo být na překážku, že Nejvyšší soud vydal 31. 8. 2010 usnesení, kterým mimořádnému oprávněnému prostředku (dovolání) vyhověl; usnesení krajského soudu (založeno na č. 1. 48-49 dozorového spisu 1 ZT 140/2005) měla mít kárně obviněná k dispozici před jednáním o obnově řízení.

Navrhovatel je názoru, že kárně obviněná se na veřejné zasedání dne 29. 4. 2011 řádně nepřipravila, neopatřila si potřebné podklady, zejména rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 1. 2011, č. j. 4 To 665/2009-129, které bylo k dispozici ve spise Okresního státního zastupitelství v Mostě sp. zn. 1 ZT 638/2008, ani rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 9. 2010, č. j. 7 To 380/2010-136, které bylo součástí spisu Okresního státního zastupitelství v Mostě sp. zn. 1 ZT 140/2005, se kterým státní zástupkyně šla na veřejné zasedání dne 29. 4. 2011. Podle kárného navrhovatele si kárně obviněná nevyhodnotila zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení podle § 277 a násl. trestního řádu, v průběhu veřejného zasedání tyto nedostatky neodstranila, a přestože návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení nesplňoval zákonné podmínky §

277 a násl. trestního řádu, nenavrhla zamítnout návrh podle § 283 písm. b) trestního řádu a po vyhlášení usnesení Okresního soudu v Mostě dne 29. 4. 2011 pod č. j. 6 T 12/2005-174, kterým soud v rozporu se zákonem zcela zrušil usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 24. 6. 2010, č. j. 6 T 12/2005-130, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 9. 2010, č. j. 7 To 380/2010-136, se vzdala práva stížnosti a nevyužila tak opravného prostředku ke změně nezákonného rozhodnutí soudu, následkem čehož odsouzený J. R. již nevykoná trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, neboť se na základě zákonné fikce osvědčil.

Podle kárného navrhovatele je zcela evidentní, že kárně obviněná se dopustila pochybení v přípravě na veřejné zasedání a vzhledem k neznalosti § 277 a násl. trestního řádu a § 83 odst. 1 trestního zákoníku nevyužila žádného oprávnění státního zástupce při projednání návrhu na povolení obnovy, aby zabránila vydání nezákonného rozhodnutí. Jelikož rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 2. 11. 2011, č. j. 3 Tz 92/2011-12, kterým bylo rozhodnuto o stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti, bylo potvrzeno, že usnesením Okresního soudu v Mostě ze dne 29. 4. 2011 byl porušen zákon, neboť Nejvyšší soud potvrdil, že citované rozhodnutí nese znaky soudní libovůle a je nutné je považovat za nezákonné, není pro navrhovatele pochyb, že kárně obviněná nepostupovala v souladu s povinnostmi státního zástupce dle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, zejména s povinností postupovat odborně, svědomitě a odpovědně.

Kárný navrhovatel je přesvědčen, že kárně obviněná vážným způsobem zpochybnila důvěryhodnost v činnost státních zástupců a státního zastupitelství, neboť v důsledku neznalosti § 277 a násl. trestního řádu a § 83 odst. 1 trestního zákoníku svým dílem zapříčinila, že odsouzený J. R. nemusel vykonat trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců.

K pracovnímu hodnocení kárný navrhovatel krátce konstatoval, že kárně obviněná byla do funkce státní zástupkyně jmenována v roce 1990, za celou dobu výkonu profese jí nebyly vytčeny nedostatky v práci.

Kárný navrhovatel považuje za zachovanou subjektivní i objektivní lhůtu pro podání kárného návrhu. Skutek kladený za vinu kárně obviněné se stal dne 29. 4. 2011, o jednání státní zástupkyně, které mohlo vykazovat znaky kárného provinění ve smyslu § 28 zákona o státním zastupitelství, se dozvěděl dne 6. 12. 2011. Kárný navrhovatel navrhl uložit kárné opatření podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství, snížení platu o 15 % po dobu tří měsíců.

V rámci dokazování navrhovatel navrhl číst sdělení Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 1. 12. 2011, protokol o veřejném zasedání z 29. 4. 2011 a přidělení hlavních líčení a veřejných zasedání v týdnu od 25. 4. do 29. 4. 2011, vyjádření kárně obviněné z 2. 1. 2012 včetně doplněného vyjádření formou otázek z 5. 1. 2012, obsah dozorového spisu Okresního státního zastupitelství v Mostě sp. zn. 1 ZT 140/2005 (zejména č. l. 48 - 49, 51 - 52), obsah dozorového spisu Okresního státního zastupitelství v Mostě sp. zn. 1 ZT 638/2008 (č. l. 40, 42 - 43), rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tz 92/2011, spis Okresního soudu v Mostě sp. zn. 6 T 12/2005.

Kárně obviněná ve vyjádření ke kárnému návrhu ze dne 27. 2. 2012 předně učinila sporným tvrzení navrhovatele, že se o dotyčném jednání dozvěděl 6. 12. 2011 na základě postoupení kárné žaloby ministra spravedlnosti proti soudci Okresního soudu v Mostě JUDr. B. E. Vrchním státním zastupitelstvím v Praze. Kárně obviněná tvrdí, že navrhovatel byl informován o skutečnostech týkajících se kárného provinění již v souvislosti s šetřením podnětu ke stížnosti pro porušení zákona podané obviněným J. R. prostřednictvím advokáta JUDr. Jaroslava Koutského v květnu 2011. (Pro své tvrzení navrhla jako důkaz kárný návrh vůči JUDr. B. E., pod sp. zn. 11 Kss 21/2011 a přípis náměstka krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem JUDr. D. A. z 12. 5. 2011 Ministerstvu spravedlnosti, dále rovněž přípis krajského státního zástupce v Ústí nad Labem vrchnímu státnímu zástupci v Praze ze dne 5. 1. 2012). Kárně obviněná s odkazem na kárnou žalobu vůči soudci JUDr. E. dovodila, že nejpozději dne 12. 5. 2011 (dle kárné žaloby den doručení přípisu náměstka navrhovatele Ministerstvu spravedlnosti) se mohl a měl krajský státní zástupce dozvědět o skutečnostech týkajících se kárného provinění, neboť prošetřování podnětu probíhalo dříve a delší dobu, navrhovatel se dozvěděl o jednání státního zástupce, které mohlo vykazovat znaky kárného provinění, neboť sám ministerstvu navrhoval odložení podnětu; navrhovatel si mohl a měl opatřit podrobnější informace k věci a neměl vyčkávat na sdělení od Vrchního státního zastupitelství v Praze. Interní nedostatky v přezkumné činnosti nelze přičítat k tíži kárně obviněné a nemůže být takto účelové prodlužována lhůta pro podání kárného návrhu. Kárně obviněná z hlediska posouzení zachování subjektivní lhůty považuje sdělení Vrchního státního zastupitelství za duplicitní, tyto skutečnosti mohly a měly být kárnému navrhovateli nejpozději od 12. 5. 2011 známy. Jestliže byl kárný návrh podán až 27. 1. 2012, byl podán více než dva měsíce po lhůtě.

Ze závěrů Ústavního soudu České republiky vyslovených v nálezu sp. zn. I. ÚS 182/2005 jde podle kárně obviněné dovodit, že v případě kárné odpovědnosti státního zástupce jde o modifikovaný pracovněprávní vztah. V kárném řízení není třeba dokazovat a dokládat, kdy si přesně navrhovatel přečetl ten či onen dokument a skutečně se dozvěděl o nějakých skutečnostech, ale kdy vznikla možnost zjistit obsah zmíněných skutečností vedoucímu zaměstnanci určitého zaměstnavatele. Vycházeje z uvedeného nálezu Ústavního soudu, rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 83/2008 a rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 489/2009, kárně obviněná shrnula, že není právně významné, kdy si ředitel, jiný vedoucí zaměstnanec, krajský státní zástupce, soudce či funkcionáře soudu určitou písemnost skutečně přečetl, ale kdy prošla podatelnou příslušné instituce; kárně obviněná proto navrhla, aby kárný soud řízení o kárné odpovědnosti zastavil pro opožděnost podání.

Pro případ, že se kárný soud neztotožní s názorem kárně obviněné na dodržení subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu, kárně obviněná vyvozuje, že je jí kladena za vinu odpovědnost za určitý právní názor v rozporu s principem nezávislosti státních zástupců a k tomu obsáhle argumentuje.

Kárný senát pro věci státních zástupců projednal kárný návrh v ústním jednání konaném dne 12. 9. 2012, jehož se účastnil navrhovatel i kárně obviněná a její obhájce.

Kárný senát se i s ohledem na námitky kárně obviněné vůči dodržení subjektivní lhůty stanovené § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, musel nejdříve zaobírat výhradami kárně obviněné ke včasnosti podání kárného návrhu (přičemž tuto otázku je povinen zkoumat rovněž z úřední povinnosti).

Podle § 9 odst. 1 cit. zákona č. 7/2002 Sb., musí být kárný návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu.

Skutečnostmi rozhodnými je třeba rozumět především skutkovou podstatu vytýkaného jednání, v projednávané věci postup kárně obviněné při veřejném zasedání Okresního soudu v Mostě dne 29. 4. 2011.

Podle § 8 odst. 5 cit. zákona č. 7/2002 Sb. návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce je oprávněn podat ministr spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce proti kterémukoliv státnímu zástupci, vrchní státní zástupce proti státnímu zástupci v obvodu vrchního státního zastupitelství, krajský státní zástupce proti státnímu zástupci příslušného okresního a krajského státního zastupitelství a okresní státní zástupce proti státnímu zástupci okresního státního zastupitelství.

Podle § 13i zákona č. 283/1993 sb., o státním zastupitelství, zjistí-li příslušný orgán správy státního zastupitelství, že státní zástupce zaviněně porušil povinnosti státního zástupce nebo svým chováním nebo jednáním ohrozil důvěru v činnost státního zastupitelství, v odbornost jeho postupu, anebo jím snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, podá návrh na zahájení kárného řízení podle zvláštního předpisu.

Ústředním orgánem správy státního zastupitelství je Ministerstvo spravedlnosti (§ 13b odst. 1 cit. zákona č. 283/1993 Sb.), orgány správy státního zastupitelství jsou vedoucí státní zástupci a jejich náměstci (§ 13b odst. 2 cit. zákona č. 283/1993 Sb.). Podle § 13g odst. 1 písm. d) cit. zákona č. 283/1993 Sb. krajský státní zástupce vykonává správu okresních státních zastupitelství ve svém obvodu mj. tím, že v souladu s oprávněními stanovenými tímto zákonem mimo jiné dohlíží na řádné plnění povinností státních zástupců. Obecně je povinnost dohlížet na řádné plnění úkolů státního zastupitelství upravena jako povinnost imanentní správě státního zastupitelství v § 13a odst. 1 cit. zákona č. 283/1993 Sb.

Kárně obviněná je okresní státní zástupkyně (tedy vedoucí státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství) v Mostě; kárný návrh vůči ní může podat krajský státní zástupce, vrchní státní zástupce v Praze, nejvyšší státní zástupce a ministr spravedlnosti.

Kárný senát zastává názor, že tito navrhovatelé si nemohou mezi sebou případy podezření ze spáchání kárného deliktu přehazovat jak horký brambor s možností prodlužování subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu až na mez lhůty objektivní. Takové postupy by pouze podporovaly alibismus a ping pong mezi orgány správy státního zastupitelství bez jasně vymezené odpovědnosti. Pravidlem musí být, že návrh musí být orgánem správy státního zastupitelství podán ve lhůtě 6 měsíců od okamžiku, kdy se o

rozhodných skutečnostech dozví; může být nepochybně praktické, aby podrobná zjištění učinil některý jiný stupeň správy státního zastupitelství, než který pochybení zjistil prvotně, ať už s cílem poskytnout tato zjištění stupni vyššímu anebo sám návrh podat v téže lhůtě. Postupovat však takovou věc jinému oprávněnému subjektu k podání kárného návrhu s tím, že se má za to, že až po tomto postoupení se takový subjekt dozví o kárném provinění, není možné. Tím není řečeno, že nemohou existovat situace, kdy bude důvodné, aby návrh podal jiný oprávněný subjekt, než který o skutečnostech rozhodných pro kárnou odpovědnost věděl nejdříve (například v případech zřejmé podjatosti). Nelze však připustit, aby „postupováním“ věci mezi jednotlivými stupni správy státního zastupitelství, které jsou informovány o rozhodných skutečnostech pro závěr o podezření ze spáchání kárného provinění, včetně Ministerstva spravedlnosti, byla snižována právní jistota v systému kárné odpovědnosti. Soustava státního zastupitelství disponuje dostatečnými oprávněními tzv. „vnitřních a vnějších dohledů“ a „dohledu nad dohledy“, aby do 6 měsíců od prvního zjištění skutečností rozhodných pro závěr, že bylo spácháno kárné provinění, dokázala akceschopnost v podobě podání kárného návrhu. Možné výjimky byly naznačeny výše, jejich rozsah může být i širší, nicméně princip zde naznačený považuje kárný senát za jediné ústavně konformní.

Smyslem institutu lhůt pro podání kárného návrhu je totiž snížení neurčitosti při výkonu pravomoci orgánů správy státního zastupitelství, časové omezení stavu nejistoty v právních vztazích a urychlení procesu rozhodování s cílem reálného dosažení zamýšlených cílů (srov. kupř. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 33/97, či nálezy sp. zn. I. ÚS 947/09). Účelem normy obsažené v § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. je přimět kárné navrhovatele k aktivní činnosti – včetně zjišťování, kdo je za kárné provinění odpovědný – bezprostředně od okamžiku, kdy se dozví o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní předběžné právní zhodnocení, že došlo k naplnění skutkové podstaty kárného provinění. Uvedená lhůta je prostředkem ochrany státního zástupce (či soudce) proti postupu orgánů správy, neboť jim dává právní jistotu ohledně lhůty, v níž musí být věc vyřízena. Právní jistota je nepochybně součástí principu právního státu v duchu čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR.

Kárné provinění v projednávané věci mělo spočívat (zkráceně vyjádřeno) v tom, že kárně obviněná při jednání Okresního soudu v Mostě dne 29. 4. 2011 ve věci sp. zn. 6 T 12/2005 nenavrhla zamítnout návrh na povolení obnovy řízení a vzdala se práva stížnosti, čímž přispěla k tomu, že soud návrhu vyhověl, ačkoliv neměly být splněny zákonné podmínky tr. řádu pro povolení obnovy řízení (a odsouzený již trest odnětí svobody nevykoná, neboť se na základě fikce osvědčil). Skutečností rozhodnou pro podání kárného návrhu tedy především bylo rozhodnutí Okresního soudu v Mostě ze dne 29. 4. 2011 č. j. 6 T 12/2005-174; od existence tohoto rozhodnutí a postupu kárně obviněné při jednání, které vyústilo v jeho vydání, se odvíjí přesvědčení navrhovatele o naplnění skutkové podstaty kárného provinění. Kárný soud tedy musel dokazováním ověřit, kdy a kdo o existenci tohoto rozhodnutí Okresního soudu v Mostě věděl a jaké závěry z něj vyvozoval pro kárnou odpovědnost soudce, který věc rozhodl, či státního zástupce, který při jednání intervenoval.

Kárný soud povedl důkaz následujícími listinami:

- ❖ Dopisem Vrchního státního zastupitelství ze dne 1. 12. 2011, č. j. 9 SPR/2011-12 (ředitele odboru analytického a legislativního JUDr. K. Č.), krajskému státnímu zástupci v Ústí nad Labem, z něž plyne, že Ministerstvo spravedlnosti zaslalo dne 28. 11. 2011 pod čj. 752/2011-OJ-SO/2 Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze dopis, v němž vrchního státního zástupce v Praze informovalo o tom, že v souvislosti s posouzením jednání JUDr. B. E., soudce Okresního soudu v Mostě v konkrétní věci, vzniklo podezření i z pochybení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě, který se účastnil inkriminovaného zasedání vedeného tímto soudcem (dne 29. 4. 2011 ve věci 6 T 12/2005); státní zástupce nepodal opravný prostředek, akceptoval tak nezákonné rozhodnutí. Proti soudci Okresního soudu v Mostě podal ministr spravedlnosti dne 10. 11. 2011 návrh na zahájení kárného řízení. Vrchní státní zástupce požádal krajského státního zástupce v Ústí nad Labem, aby mu ve lhůtě do 10. 1. 2012 zapůjčil všechny spisové materiály včetně případného dohledového a přezkumného spisu krajského státního zastupitelství včetně uvedení toho, zda byl postup státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě vyhodnocen, zda bylo konstatováno jeho pochybení, a jak na ně bylo reagováno.
- ❖ Dopisem náměstka krajského státního zástupce v Ústí nad Labem JUDr. D. A. ze dne 12. 5. 2011, čj. 2 KZZ 35/2010-17, Ministerstvu spravedlnosti, (ve věci podnětu obv. R. k podání stížnosti pro porušení zákona) z něž plyne, že Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem sice nebyl zapůjčen spis Okresního soudu v Mostě sp. zn. 6 T 12/2005, neboť obv. R. podal návrh na povolení obnovy řízení ze stejného důvodu, o jaký byl opřen jeho podnět ke stížnosti pro porušení zákona (tedy, že proti rozhodnutí o trestném činu spáchaném ve zkušební době podal dovolání a Nejvyšší soud dne 31.8.2010 (č.j. 3 Tdo 1010/2010-101) v řízení o dovolání zrušil rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem čj. 4 To 665/2009-78 ze dne 18. 1. 2010, při rozhodování o tom, že vykoná trest odnětí svobody podle § 83 odst. 1 tr. zákoníku proto nebylo možno přihlížet k jeho odsouzení za trestný čin spáchaný ve zkušební době), ale Krajskému státnímu zastupitelství je známo, že Okresní soud v Mostě o návrhu na obnovu řízení již rozhodl usnesením ze dne 29. 4. 2011 čj. 6 T 12/2005-174. Náměstek krajského státního zástupce v tomto dopise označil toto rozhodnutí za vadné (z důvodů, které popsal) a navrhl podnět ke stížnosti pro porušení zákona odložit. Ministerstvu spravedlnosti současně zaslal v příloze kopii usnesení OS Most ze dne 29. 4. 2011 čj. 6 T 12/2005-174; ministerstvo tento dopis obdrželo dne 12. 5. 2011 (originál byl vyžádán od Ministerstva spravedlnosti včetně podacího razítka, čl. 32 soudního spisu kárného soudu).
- ❖ Dopisem krajského státního zástupce v Ústí nad Labem ze dne 5. 1. 2012 čj. 1 SPR 264/2011-20, v němž uvedl „*Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem mělo možnost pochybení státního zástupce zaregistrovat v souvislosti s postupem obhájce odsouzeného, který kromě návrhu na obnovu řízení podal i podnět k podání stížnosti*

pro porušení zákona dne 8. 10. 2010, kde argumentoval obdobným způsobem. Podnět byl vyřizován KSZ v Ústí nad Labem ve spise sp. zn. 2 KZZ 35/2010.“

- ❖ Spisem Ministerstva spravedlnosti sp. zn. 469/2011-OD-SPZ, z něž plyne, že o existenci usnesení Okresního soudu Most ze dne 29. 4. 2011 čj. 6 T 12/2006-174 bylo ministerstvo zpraveno dne 12. 5. 2011, dne 7. 6. 2011 byla zpracována informace pro ředitele odboru dohledu (čj. 469/2011-OD-SPZ/2), v níž je uvedeno: „Dotazem na Okresní soud v Mostě bylo zjištěno, že uvedené usnesení je v právní moci dnem 24. 5. 2011, když ani státní zástupce se proti němu stížnost nepodal. Díky pochybení soudce a vlastně též státního zástupce se již nepodaří nařídit přímý výkon trestu...“, dále z tohoto spisu plyne, že Ministerstvo spravedlnosti mělo od 8. 7. 2011 (dopis místopředsedkyně OS Most čj. SPR 884/2011 z 29. 6. 2011) k dispozici spis Okresního soudu Most sp. zn. 6 T 12/2005).
- ❖ Stížností pro porušení zákona podanou ministrem spravedlnosti dne 23. 9. 2011, čj. 469/2011-OD-SPZ proti usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 29. 4. 2011, čj. 6 T 12/2005-174, z níž plyne, že ministerstvo k tomuto datu ukončilo analýzy uvedeného rozhodnutí Okresního soudu v Mostě, které shledalo nezákonným; tuto stížnost obdrželo Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem 4. 10. 2011.
- ❖ Kárným návrhem podaným ministrem spravedlnosti dne 10. 11. 2011 pod čj. 26/2011-OD-KN/6 proti JUDr. B. E., soudci Okresního soudu v Mostě, pro „zjevný postup v rozporu se zákonem“ v případě rozhodnutí ze dne 29. 4. 2011, čj. 6 T 12/2005-174, z něž plyne (1. odstavec odůvodnění), že ministr časovou souvislost svého kárného návrhu (včasnost) odvozuje právě od dopisu náměstka krajského státního zástupce v Ústí nad Labem ze dne 12. 5. 2011.

Z těchto listin bez pochyb plyne, že Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem bylo dne 12. 5. 2011 informováno o rozhodnutí Okresního soudu v Mostě ze dne 29. 4. 2011 a toto rozhodnutí hodnotilo jako vadné minimálně z hlediska skutkových zjištění – s tímto názorem uvedené rozhodnutí téhož dne obdrželo Ministerstvo spravedlnosti. Ministerstvo spravedlnosti vyhodnotilo dotyčné rozhodnutí Okresního soudu v Mostě jako nezákonné, což se projevilo v podání stížnosti pro porušení zákona dne 23. 9. 2011 a kárným návrhem podaným ministrem spravedlnosti vůči soudci JUDr. B. E. dne 10. 11. 2011. Vůči státní zástupkyni, která při jednání dne 29. 4. 2011 plnila funkci veřejné žaloby neučinil žádný krok ani krajský státní zástupce, který o rozhodnutí Okresního soudu v Mostě ze dne 29. 4. 2011 věděl minimálně od 12. 5. 2011, a hodnotil je jako vadné, neučinil tak ani poté, co Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem obdrželo 4. 10. 2011 stížnost pro porušení zákona, ani ministr spravedlnosti, který se spokojil s podáním kárné žaloby proti soudci, ale podrobnosti postupu státní zástupkyně nejspíše nezkoumal, ačkoliv o průběhu jednání u Okresního soudu Most dne 29. 4. 2011 byl v podrobnostech informován ze spisu sp. zn. 6 T 12/2005 nejpozději od 8. 7. 2011 (kdy už muselo být Ministerstvu spravedlnosti zřejmé nejen, že dotyčné usnesení Okresního soudu Most je pravomocné – což ministerstvo vědělo již 7. 6. 2011, ale i kdo se účastnil zasedání na straně veřejné žaloby), a spokojilo se s žádostí zaslanou až po více než pěti měsících 28. 11. 2011 vrchnímu státnímu zástupci v Praze, v níž vyslovilo podezření ze spáchání kárného provinění i státní zástupkyní. Z předmětného rozhodnutí Okresního soudu Most ze dne 29. 4. 2011 přitom plyne zásadní

poznatek, jak byl v projednávané věci aplikován zákon a za jakých skutkových okolností. Jestliže náměstkovi krajského státního zástupce v Ústí nad Labem bylo již 12. 5. 2011 zřejmé, že jde o rozhodnutí vadné, měl se nutně zaobírat i rolí, kterou při rozhodování této věci měla státní zástupkyně. Je zřejmé, že jak krajský státní zástupce, tak ministr spravedlnosti rezignovali od 12. 5. 2011 do 28. 11. 2011 (dopis ministra spravedlnosti na vrchní státní zastupitelství) popř. do 6. 12. 2011 (přijetí žádosti Vrchního státního zastupitelství v Praze o informace krajským státním zástupcem v Ústí nad Labem) na jakýkoli pokus o došetření okolností, za nichž při jednání vystupovala státní zástupkyně, přičemž oběma muselo být jasné, že nevyužila opravného prostředku a inkriminované rozhodnutí se stalo pravomocným (jinak by náměstek krajského státního zástupce v Ústí nad Labem nečinil v dopise ze dne 12. 5. 2011 takové závěry, jaké učinil). Tedy zásadní skutečnost, že státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě akceptoval postup soudu, který shledávalo Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem i Ministerstvo spravedlnosti nezákonným, byla známa oběma orgánům správy státního zastupitelství již od samého počátku (května 2011, nejpozději však k předložení trestního spisu Ministerstvu spravedlnosti dne 8. 7. 2011). Celých 6 měsíců od zjištění prvotních rozhodných skutečností ani jeden z orgánů správy státního zastupitelství, který o případu věděl, v zájmu došetření okolností, za nichž státní zástupce u soudu jednal (včetně jeho identifikace), ničeho nepodnikl. Kárný návrh byl podán až dne 26. 1. 2012 k poštovní přepravě, a to až po „postoupení“ věci Ministerstvem spravedlnosti Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze a tím dále Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem, které příslušnou žádost (podnět) obdrželo 6. 12. 2011.

Kárný senát nemůže přijmout verzi, že se o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, dozvěděl krajský státní zástupce teprve 6. 12. 2011 z dopisu vrchního státního zástupce. Jednak o základních skutečnostech věděl již 12. 5. 2011 (přitom není rozhodující, zda o nich byl informován přímo vedoucí státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem, zcela postačilo, že tuto vědomost měl jeho náměstek), jednak tuto vědomost měl od téhož data rovněž ministr spravedlnosti, (zde rovněž není rozhodné, že vědomost měli úředníci ministerstva), který na roli žalobce vůči státnímu zástupci rezignoval zcela a věnoval se výlučně otázce pochybení soudce. Mohl tak teoreticky učinit, ale měl již v květnu 2011 požádat příslušný orgán správy státního zastupitelství o prošetření věci, a nikoli učinit tak až 6 měsíců poté v listopadu 2011.

Pokud by kárný senát takovéto praktiky akceptoval, vedlo by to zcela zřejmě k naprosté nerovnosti subjektů v systému kárné odpovědnosti soudců a státních zástupců, třebaže se jejich odpovědnost odvíjí od stejného skutkového základu: kárná žaloba proti soudci JUDr. B. E. musela být podána do 6 měsíců od data 12. 5. 2011 (alespoň takovou časovou souvislost uvedl ministr spravedlnosti ve svém návrhu), vůči státní zástupkyni byl za stejných skutkových okolností podán podnět vrchnímu státnímu zástupci až za 6 měsíců a kárná žaloba byla podána až v lednu 2012 (teoreticky vzato mohl tento orgán správy státního zastupitelství posečkat s žádostí vůči krajskému státnímu zastupitelství dalších 6 měsíců a krajský státní zástupce by mohl podat návrh za dalších 6 měsíců – v úhrnu by tento ping pong mohl trvat 18 měsíců a ještě by se vešel do objektivní lhůty (pro státní zástupce dvouleté).

Kárný senát proto shledal námitku kárně obviněné důvodnou a kárné řízení zastavil, neboť kárný návrh nebyl podán v zákonné 6 měsíční subjektivní lhůtě ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, jak by výše kárným senátem vyložen. Tento postup se opírá o ust. § 14 písm. a) cit. zákona, podle nějž senát řízení zastaví, byl-li návrh na zahájení řízení podán opožděně.

Kárný senát pro věci státních zástupců činí toto rozhodnutí i při vědomí existence rozhodnutí kárného soudu (senátu pro věci soudců) ze dne 10. 5. 2012, č. j. 13 Kss 13/2011 - 169, jenž vyslovil, že subjektivní lhůtu pro podání kárného návrhu je třeba zkoumat toliko ve vztahu k navrhovateli, a je si vědom, že shora podaný výklad je možno považovat za zužující náhled na výklad ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Dílčí odchýlení od tohoto názoru však odůvodnil a zastává názor, že jeho výklad snese hlediska ústavní konformity. Ve věci sp. zn. 13 Kss 13/2011 ostatně byla podána ústavní stížnost a lze očekávat, že Ústavní soud se bude touto otázkou v budoucnu zabírat a poskytne konečný náhled na tuto otázku. Kárný senát rovněž zaznamenal, že současný ministr spravedlnosti vzal zpět návrh podaný vůči soudci JUDr. B. E., neboť právní názor zastávaný původním navrhovatelem nesdílí.

Kárný soud obdržel dne 21. 9. 2012 vyúčtování nákladů zastoupení kárně obviněné ve výši 17 457 Kč. K tomu nelze než uvést, že v řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce přichází v úvahu uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení pouze v případě zproštění podle § 19 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Podpůrně použitelný trestní řád neskýtá žádnou oporu pro výrok o povinnosti hradit státem (ať kárným soudem či navrhovatelem) náklady obhajoby v jiných situacích. Proto kárný soud nemůže přiznat právo na náhradu nákladů obhajoby.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně kárného senátu
ve věcech státních zástupců